

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182572480/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

toriske Dne. „Vær velkommen,“ sagde hun, „du har rigtig betalt mig min Selvfornægtelse i Aften. For de fem Mark kjober jeg mig en Seddel til Wandsbeck, og den fjette er til Kaffe i en hel Uge.“ Med disse Ord stakke hun Brøden og lagde sig til Sengs med den glæde Selvbevidsthed at have gjort en god Gjerning, samt efterkommet en Kristens og en god Kones Pligt i at overbære med sin Wands Strebelighed.

Morgenen kom, og med den vaagne Wanden. Hun kæbte sig paa, men savnede mig. „Roer!“ sagde han, „jeg savner en Rigsdolers-Seddel, som jeg havde i Kiste.“ — „Hvad mia Ven! det er ikke muligt. Erindrer du, i hvad Tilstand du kom hjem i Aften? Du maa sandelig have givet den ud paa Kloen, hvis ikke, har du sikkert tabt den tillige med din Hat.“ — „Min Hat.“ sagde Wanden. „Um! kan vel være muligt.“ Og derpaa, ejter at han havde søgt overalt i Stuen, gik han sin Vej til sit Arbejde.

Næppe var han ude af Døren, før end min ny Gæte ligeledes kæbte sig, og derpaa maatte jeg følge hende til Kollektøren.

Glæden over hendes gjorte Erobring og Betragtninger over den store Lykke, som foretog hende, naar hun vandt i Lotteriet, havde saaledes lobet vandt i hendes Hoved, at hun ikke havde haft Modighed den hele Nat for bare behagelige Drømme om de tre Skilling, som hun lod blive tilbage i Wandsens Bugelomme, de sexten, hvorfor hun stude drille Kaffe, og de firindstyve, som stude anvendes paa Lotteriet.

Hun havde en Veninde, som var gift med en stoffels fattig Musikantersvend. hende troede hun at faalde Destogelse i sin store foretaende Lykke. Døstig som Pilen fløver hun paa Vejen ind til dem, raabende: „Tre, sexten, firindstyve til Wandsbeck, Søner!“ Dette Udraad, mere behageligt end al hendes Wands Musik, fo'e ligejom et elektrisk Stød i

3. 16. 80. ved Lotteriet havde man meget travlt med at tage Bæret af de ligegyldige Ting for at finde „bedstaa“ Numre.

samme Tjeblik igjennem alle Musikantertoneens Lemmer; ikende snapper hun ved Sengen, hvor Wanden endnu laa, hans Buger, hvis Lommen hun sikkerlig i Forvejen havde gennemløgt uden at finde noget deri, og uden at bryde sig om, at Wanden i Sengen streg af fuld Hals: „Kone! hvor skal jeg hen, naar jeg ingen Buger har?“ Iob hun ud af Døren og raabte, idet hun gik: „Gud Fiolen sørg, og knap Kollektøren tet til om dig, naar du gaar ud, at du ikke skal forføle dig, min lille Wands!“ og laa af Sted til Kollektøren.

Kollektøren var en Mand, som Naturen syntes at have bestemt til Foged eller Sørenstriver i Norge. Støbnen havde ikke været ham gunstig, og derfor maatte han tage til Takke med at udhøfre Madame Fortuna i Kjøbenhavn i Steden for Jomfru Julitta i Norge. Min Principalsinde blev snart færdig med sit Kjøbmandskab, thi for rede Penge kunde den laveste med den højeste hyde og beisele over ham, og ved denne Lejlighed kom jeg i Kollektørens Hænder, hvortilod min forrige Gæte fik sexten Skilling til Kaffe og den forønsede Lav Papir med de tre usejlbare Numre, der dog, som jeg siden erfarede, bleve Murmester-Madamen utro.

Ikke laa høstig gif Sagerne for Musikantersvendens Kone. Kollektørens Menneskefærdighed og hendes Trang kom her i stærk Kollision sammen. Efter at have vendt Bugerne paa alle Kanter og beftiget dem overalt, forklæbte han hende, at han ingenlunde kunde laane hende mere, end hvad hun selv vidste Sædvanen havde indført at laane paa et Par brugte Mønsters Buger, nemlig tre Mark, og for dem maatte hun tage en Lotteriseddel. Bugerne maatte indløses Dagen efter Poitens Ankomst i det seneste, imod en billig Rente, thi han maatte selv laane Penge og betale Renter derfor, naar Kollektionen var sluttet, laa at hvad han gjorde, var blot for at tjene hende. I Mangel af, at de ikke bleve indløste, maatte han nødes til at sælge dem og for det manglende forbeholde sig Regres til hendes Person; thi Musikantertonen var ret taalelig iuul. Konditionerne stene antagne, hun fik sin Venindes tre